

Börja uppskatta, sluta klaga!

Skit i det du inte kan få, börja uppskatta det du faktiskt har! Inse verkligheten, tänk på alla människor som inte har någonting, förstå att saker inte är det viktigaste i livet.

En fråga som har förföljt mig på sistone är: Varför strävar vi efter att få mer och mer saker när vi redan har så mycket? Nu tänker jag på oss bortskämda i Sverige. Vi är 10 miljoner människor som, hela högen, beter som prinsessan på ärten. Vi klagat hela tiden hit och dit om allt och alla, om alla saker vi inte har och om alla prylar vi inte kan få. Men varför ska vi ha mer saker när vi redan har så mycket och kan vara lyckliga om vi bara lär oss att uppskatta allt vi har?

På lovet var jag i Kenya och besökte en skola med föräldralösa barn, men alla dom barnen var lyckliga. Även fast de nästan inte hade några pengar eller ett riktigt hem att komma hem till när skolan var slut. Vi har mycket mer saker än vad dom har och har mycket mer pengar, men jag kände när jag var där att deras lycka var på ett helt annat sätt. Min lycka när jag får en ny telefon är inget emot det de kände när vi kom med tröjor som de kan leka i hemma. Det var nämligen så att majoriteten av barnens skoluniformer var trasiga för att de måste leka i den hemma också, för att de inte har några andra kläder hemma. När jag såg det fick jag så ont i hjärtat, men jag såg samtidigt att de ändå hade ett leende på läpparna och lekte ändå utomhus i sina skor som inte hade någon fotsula kvar. Då började jag tänka på att jag själv tänker för mycket på materiella saker, för uppenbarligen behövs inte alla dessa saker i någon persons liv. Många av de här barnen går en hel mil varje morgon för att komma till skolan, och jag klagat på att jag måste gå upp tidigt och ta spåret. Många av de här barnen har inte mycket mer än ett plåthus att komma hem till, och jag klagat på att vårt kök inte är modernt nog. Många av de här barnen delar rum med 5 av deras syskon och kanske får 1 kvadratmeter var att sova på, och jag klagat på att jag inte får plats med ett prisskåp för mina pokaler. När jag tänker efter, vad är det för värld vi egentligen lever i?

Vad är det då som krävs för att folk ska fatta att vi måste börja uppskatta det vi har? Måste vi alla i Sverige resa till Kenya för att fatta? Vi måste börja tänka och inse verkligheten! Men alla kan ju inte resa till Afrika bara för att komma ur den där bubblan. Är det så svårt att bara börja uppskatta att man faktiskt har en familj och ett hus att sova och få mat i? Det här uttrycket "tänk på barnen i Afrika" börjar bli ett uttryck som alla borde ta till sig av! Man brukar säga så lite på skämt när någon klagat på skolmaten, men det finns faktiskt en viktig sanning i det. Vissa tycker att det låter klyschigt och överskattat, men då undrar jag om dom verkligen förstår vilken skillnad det är runt om i världen. Vi i Sverige lever som 10 miljoner "prinsessan på ärten"! Vi klagat hela tiden om wi-fi och om att vi inte har en likadan kropp som Kim Kardashian. Men varför är det viktigt? Hon är ju inte lyckligare bara för att hon har en timglas kropp! Börja uppskatta att du faktiskt har en familj och tänk ett extra steg innan du klagat på att "alla" i skolan har märkeskläder. Varför inte uppskatta att du redan har tusen

olika sorters kläder och börja skänka pengar till välgörenhet istället? Vi kan fortfarande göra världen till en bättre plats. Tänk om, tänk rätt!

Ella Nilson